

BARCS és VIDÉKE

TARSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A szegény nép felsegítése?

A szenzációs esküdszéki tárgyalás, melyet a panamás székely fonógépek ügyében tartottak néhány hét előtt a fővárosban, szomorú világot vet arra a felfogásra, melyet néha illetékes körök a háziiparral szemben tanusítanak.

Vegyük például a székely fonógépeket.

A székely nép már évtizedek óta, de évről-évre nagyobbodó nyomorban sanylik. A lelkes hazafiak minduntalan megragadják az alkalmat, hogy riadóval intsek Magyarországot arra, hogy végvárát a havasok között végelpusztulás fenyegeti. A sok lelkes riadó nem volt eredménytelen, a kormány és közvélemény kezét fogott, hogy megmentse a székely népet. A nagy célra sokat kellett áldozni, néhány milliót, a kormány azonban nem riadt vissza ettől. Megállapították aztán, hogy csak a házi iparral lehet a székelynép sorsán lendíteni s hirtelen kipattant egy jelző: fonógép kell a székelynek. Mért éppen fonógép? Ezt nem kérdezte senki, nem is felelt rá senki. S itt nem száz vagy ötszáz

fonógépről volt szó, hanem ötezerről, sok millió korona értékben. S akadtak intéző férfiak, akik minden követ megmozgattak, hogy az ő saját és külön fonógépüket vegye meg az ország a székelyek számára. A fonógép azonban rossz, a célnak meg nem felelő, alkalmatlan volt. A székely nép között, ha e gépeket széjjel osztják, csak nagyobb lett volna a keserűség, mert a gépet semmire sem használhatták volna. Ha a kormány megrendeli valóban a gépeket, ez kidobott tíz tizenkét milliót jelentett volna. S mégis a közélet terén szereplő faktorok minden követ megmozgattak, hogy az állam által megvétsék a fonógépeket. Azzal, hogy a gépért adott pénzt kidobta volna az állam, nem törődtek. S mikor a miniszteriumban meggyőződtek a gépek használhatatlanságáról s azok megvételére nem voltak hajlandók, az állam tisztos sáfárjai a legrutabb orvátadásoknak voltak kitéve. Elakarták őket tenni láb alól, nehogy utját állják a gseftnek.

Az egész miniszterium a székely néppel együtt menjen akár a pokolba, a fő az, hogy megvegyék a rossz fonógépeket, melyeken 3-400 perczentet lehetne

nyerni.

Azért méltattuk ily hosszasan a fonógépek panamáját, mert ezzel véljük legbiztosabban és legaktuálisabban illusztrálni a magyar felfogást a házi iparról.

Épp úgy mint a székelyeknél, egyebütt is csak azok tesznek valamit a háziipar érdekében, akik gseftet csinálnak vele. Önzetlenséget és nemes cél érdekében való fáradozást hasztalanul keresünk közéletünkben. Mihelyt valami közérdekű népgazdasági akcióról van szó, kísért a panama. Ha nem a panama, akkor a hebehurgyaság, könnyelműség és a szakértelem hiánya. Nézzük a ruthén akciót! Milliókat dobáltunk ki s miért? Segítve van a ruthén népen? Dehogy! Azok még koldusabbak mint valaha voltak.

Elszorul az ember szíve, ha ezekre gondol. Hol a tisztesség, hol a hozzáértés hiánya okozza azt, hogy a szegény nép felsegítésére irányuló törekvés kudarcot vall még akkor is, ha milliók állnak rendelkezésére.

A nép pedig pusztul, züllik, a romlás elől Amerikába menekül, dacára annak, hogy drákói szigorúságu törvényt hoztak a kivándorlás ellen.

Mindaddig, míg egy külön

T Á R C Z A.

II. Rákóczi Ferencz.

Rákóczi neve magában foglalja mindazt, ami Magyarország történelmében eszményi, magasztos és ihletteljes.

Mennyi honszerelm, mily legendászerű hősiesség, mennyi tört remény, mennyi szentséges kegyelet fűződik e névhez, amely kétszáz esztendővel ezelőtt a hazájuk szomorú sorsa fölött busongó magyarok ezreinek, százezreinek szívébe bizalmat, bátorságot, lelkesedést öntött...

Büvölet szállja meg minden magyar ember lelkét, ha Rákóczira gondol és áldja emlékét annak a nagynak, igaznak, akinek haló pora is honszerelme tanít, noha távol nyugszik az tőlünk; vagy annál inkább, mert a Propontis partjainak morajló habjaiból felénk száll a nagy martyr szelleme...

A lelkesedés szent lángja fellobog minden magyar szívében ha a Rákóczi nevét hallja.

Lobogjon is és ne lohadjon sohasem, mert hozzáfogható hős és dicső fejedelem nem volt Magyarországnak so-

hasem!

Sokáig hordta a délkeleti szellő a bujdosók tanyájáról, a martyrok temetőjéből, Rodostóból nagyjainak bus sóhajtásait a távol hazába; és mikor a sóhajtások örökre elnémultanak s a hontalan bujdosók könnyeseppjeit az angyalok főlszedték és „ők előbb látták meg a menyországot, mint Magyarországot” akkor a honfiúi kegyelet titkon borongva szállt a törhetlen elvűség ama dicső vértanúinak sirhantjaihoz, — áldván emléküket s tőlük tanulván nehéz időkben, súlyos megpróbáltatások idején honszerelmet.

Vagy miért daloltak volna így lánglelkű költőink. Kőlesey, Vörösmarty a magyar jellem hanyatlásának szomorú időszakában, a rodostói sírok felé fordítván könnyes szemeket:

„Rákóczink, hajh! Beresényink, hajh! Magyarok gyászban ül.”

Mert itthon nem leltek vigasztalást és e megdicsőült hőseket idézték fel mintaképül, s megkönnyebbült honszerető lelkük nékik panaszolván el nemzetük romlását.

Kétszáz esztendővel ezelőtt Rákóczi nevét zengte minden ajk, az ő dicsőségét harsogta minden tárogató, az ő indu-

lójának varázshangjai mellett rohantak ezren és ezren halál megvetéssel a csata tűzébe.

A két század óta elnémult tárogató hangja megszólalt most újra és édes-bus hangja belényilallott szívénkbe, hogy fölélessze a régen elnémult dicsőséges napok emlékét...

Kétszázadik esztendő fordulását ünnepelte meg e hónap 10-én Magyarország az ő uralkodásának és ez alkalommal széles e hazában mindenütt a II. Rákóczi Ferencz dicső emlékezete tölti be a szíveket...

Szenvedés és keserűség hű osztályosai voltak egész életén át, melyet hazája fölszabadításának, hűséges magyar népe jólétének szentelt. Gyermekek volt még, amikor árvaságra jutott; atyját nem is ismerte. Munkács várának felszabadítására pedig lelketlen eselszövés szakította el édesanyjától Zrínyi Ilonától, akit többé sohasem láthatott.

Idegenek között nevelkedett, élete legnagyobb részét családi körön kívül töltötte és így nem is érezhette ennek áldásos melegét, ami reá nézve annál fájdalmasabb volt, mert jó szíve szeretetért áhított.

„Lehetetlen oly hamar feledni, —

kormányzati ág nem létesül azal a kizárólagos hatáskörrel, hogy a szegény nép új foglalkoztatásával ennek új jövődelmi forrásokat teremtsen, nem lesz eredménye semmiféle házi ipari s egyéb felsegítési akciónak. Az akciók eddig csak magánosoknak, befolyásos kufároknak jövedelmeztek, a népnek jövedelmezni csak akkor fognak, ha hozzáértéssel és tiszta kézzel fogják irányítani az akciókat.

Nyílt levél

a „Barcs és Vidéke” Tekintetes Szerkesztőségének.

B. lapja 1. évi május hó 17-én megjelent 20-ik számában a hírek rovatában közzétett „A hol nem kell Kossuth szobor” című közleményre iparkodunk igazán válaszolni s iparkodunk már csak azért is, hogy úgy tek. Szerkesztő Ur, mint a t. olvasó közönség a cikk írójáról alapos véleményt alkotni tudjon s ugyanekkor kérjük tek. Szerkesztő urat, hogy jelen válaszunkat b. lapja legközelebbi számában mint nyílt levelet közzé tenni sziveskedjék.

Községünk lakosai, éppen úgy a községi előljáróság szeretettel és kifogástalan tisztelettel fogadják a Kossuth-szobor felállítását; a nemes lelkű adományozó ez irányban tett elhatározását már most is őszintén köszönik, és őszinte hazafiai szívből, lélekből eredő legnagyobb örömeiket nyilvánítják, hogy Nagy-atád község lesz oly szerencsés a minden magyarnak legbecesebb emlékét maradandó kegyelet és szeretettel őrizni.

Merő valótlanosság tehát, — és határozottan annak declaráljuk úgy a saját, mint a hazafias érzelmű lakosság nevében is a cikk adatait, — hogy a község a kedves emlék felállítására szükséges teret a legszivesebben és kész örömmel ne bocsátaná rendelkezésre; éppen azért az elhelyezést illetően a különböző nézeteltérés is, az őszinte öröm, a hazafias érzelm és lelkesedésben leli motívumát, vajha ki-ki a község legszebb és legalkalmasabb helyén látná a szabadság Apostolának emlékét.

Rágalom a cikk írójának azon állítása, hogy a község bárhol is vonakodna helyt adni annak a kedves emlékeknek, a Kossuth szobornak, mely mindenkor a

mondotta már akkor, midőn először került idegenek közé. Nem is feledett, átértette sorsa egyik tragikumát és az élet hiúságából nem birt szórakozást, vigaszt meríteni.

26 éves ifju volt midőn a kuruczok óhajtására a nemzeti mozgalom élére került.

Magas termetű, szép, nemes arcvonásu, barátságos, megnyerő modoru férfiú volt.

Saint Simon herceg, a nagy memoire író, ki Rákóczit Franciaországban való tartózkodása idejéből jól ismerte, a fejedelem egyéniségénél így nyilatkozik: „Rákóczy magas termetű, de nem tulságos. Tekintete igen nemes, arca kellemes; okos, szerény, óvatos. Igen udvarias, de válogatással. Modora igen könnyed, de egyszersmind méltóságos, hiúság és keresettség nélkül. Igen becsületes, igazságos, őszinte, egyszerű, rendkívül bátor és igen kegyes, istenfélő.”

Rákóczy hatalmas előkelő rangot és olyan dus vagyont örökölt, aminővel más nem dicsekedhetett. Kitűnő nevelésben részesült, de nagy szorgalma, akaratereje, tudásszomja révén ismereteit folyton gyarapította. Beszélt hat nyelven; mint szónok vihar gyanánt ragadta magával hall-

község büszkesége tárgyát képezendi.

Mindezekből láthatja tek. Szerkesztő ur, hogy a szobor elhelyezése tekintetében komoly szó-vita, vagy ellentétes elhatározás fel nem merült és láthatja azt is a szerkesztő ur és a t. olvasóközönség, hogy a cikk írója gyengeelméjűsége mellett még rosszakaratu is, irői viselkedésből merített rögeszméi vannak.

Tekintettel a cikk írójának valótlán adatokkal körözött cikkéből tapasztalt és megállapított beszámíthatlan állapotára, nem érezzük magunkat azon helyzetben, hogy tőle, vagy bárkitől is, a hangoztatott finom izlést és a hazafiaságot megtanuljuk, azért e tekintetben elbírálásunkat, nem a cikk írójára, de mások bölcsességére bizzuk.

Fogadja t. Szerkesztő ur kiváló tiszteletünk nyilvánítását.

Nagyatád, 1903. május 21.

Selmeczy Sándor

közs. előljáró, a n.-atádi ipart. elnöke.

Molnár Ignátz

közs. előljáró.

Szives örömmel adunk helyet fenti nyilatkozatnak lapunk legutóbbi számában közzétett „Ahol nem kell a Kossuth-szobor” című cikkre, a következő megjegyzésünkkel: Aki azt megírta, lapunk szeretve tisztelt buzgó munkatársa, fájó szívvel jelentjük ki, hogy e földön viselt dolgairól már nem számolhat senkinek sem. De legyenek meggyőződve a nagy-atádiak, hogy az a férfiú egykor Nagy-Atád közügyeiben buzgó, tevékeny polgára volt N.-Atádnak s amit írt, csak a szerzett rossz információ után írta hazafias fölháborodásában, melyet hogy most megdöntve látunk, szívéből örvendünk s ha élne, ő is szívesen osztogna eme örömünkben a n.-atádiak hazafiságán.

A szerk.

H i r e k.

— **Elgázolta a vonat.** Megrendítő szerencsétlenség történt e hó 16-án Barcsen, a déli-vasut állomásán. Ugyanis nevezett nap estején 9 órakor Wolf János, a déli-vasut fűtőháza alkalmazottjának 13 éves János nevű fia Pécs felől az állomásra robogó személyvonat előtt akart a sineken keresztül szaladni. A szerencsét-

gatdit, a harezmezőn bátor katona volt és fejedelem volt ő a nép szeretetében is.

És emellett széles látókörű diplomata volt, ki a nemzetközi viszonyok szertelenül kuszált szövevényeinek mélyébe tudott tekinteni.

Tiszta fogalmai voltak az államélet szükségleteiről, a nép anyagi és szellemi érdekeiről. Számos reformeszmét pendített meg, derék szervező tehetsége tagadhatatlan volt.

Meg volt győződve, hogy amire vállalkozott, az isten akarata, s hogy a gondviselés szemelte őt ki Magyarország megmentésére.

Rajongó szeretettel sereglettek is a kuruczok az ő diadalmas zászlója alá, amikor Magyarország megmentéséről volt szó.

Életének legboldogabb napjai talán azok voltak, midőn a szépséges Sarolta Amália hercegnőt vette nőül, és Bécsben, majd Sáros várában tartózkodott. Itt azonban a bécsi kormány 1701 április 18 án beteg nejeének ágyánál, mint összeküvőt elfogatta és Bécsújhelyre vitette. Börtönéből Lehmann kapitány segítségével megszabadult és Lengyelországba menekült. Szökésének hírére a bécsi kormány fej- és jószágvesztésre ítélte Rákó-

len fiu azonban a sineken megbotlott és elesett s látva közelgő veszedelmét, kétségbe esve jajgatott, melyre a mozdony gépésze ellengőzt adott ugyan, de már nem bírta megakadályozni, hogy a mozdony első kereke a lábát, nevezetesen a jobb lábát bokán felül össze ne zuzza. A szegény fiut borzasztó sebével ájultan vették ki a mozdony kereke alól, kit csakhamar dr. Kronberger Adolf és dr. Siklóssy Albert orvosok vettek gyógykezelés alá.

— **Halálozások.** Paizs Mihály ügyvéd hunyt el 54 éves korában Barcsen e hó 20 án délután 2 órakor szívszélütésben. A megboldogult több évekkkel ezelőtt N.-Atádon mint keresett ügyvéd jó napokat élt s szép vagyonnal rendelkezett, később aztán rosszabbra fordult sorsa Pécsre, majd onnan Barcsra hozta s itt kezdett mult ősztől fogva szerény kis ügyvédi irodát vezetni. Szerény helyzete mellett a kezdet nehézségeivel küzdve, szorgalommal dolgozott, hogy úgy saját valamint családja helyzetén segítsen. Küzdelmeihez pár héttel ezelőtt súlyos betegség is járult, nevezetesen tüdőgyulladásba esett, melyből lassan fölépülve ismét ügyfelei dolgát végezte, megtörtén, betegesen, de minden nehézséget leküzdve szorgalmával s ugyszólván munkaközben, íróasztalától szólította el a kérlelhetlen halál. Mint szegény kutas református földmives szülőktől származott fiu önerejéből küzdte fel magát, hogy az ügyvédi diplomát megszerezte. Középiskoláit Csurgón kezdte meg s Pápán végezte s azután N.-Atádon, majd Nagy-Kanizsán ügyvédi irodákban dolgozott s közbe mint magántanuló végezte egyetemi tanulmányait, hogy az ügyvédi diplomát elnyerhesse. Halálát, melyet özvegyén kívül 7 gyermeke siratja, nagy csapás a teljesen elhagyatott, szegény családra. Temetése e hó 22 én délután ment végbe nagy részvét mellett, melyen Fuchs Pál ág. ev. tanító mondott az elhunyt felett megható gyászbeszédet. Aldás legyen porai felett!

Ez alkalommal megemlítjük még, hogy az elhunyt ügyvéd hátramaradottjai mostoha sorsa iránt oly nagy volt a részvét lelkes iparos osztályunk körében,

ezt.

Itt lengyel földön Droholiczban: az 1702-ik év június 12-én értesült Rákóczy a kuruczok dalhai vereségéről.

Isten nevében előre ment tehát és 14-én Magyarország határát elérte, ahol vagy 1000 ember várta és leirhatatlan lelkesedéssel fogadta.

A bottal, kaszával vasvillával fölszerelt nép csak özönlött ezután Rákóczyhoz, mint fölszabadítójához; sirtak, térdre borultak előtte és hálálkodtak neki hogy bejött megmentésükre.

Június 16-án aztán Rákóczy némi képp szervezett hadával a vereczkei szorson magyar földre nyomult és 24-én Munkács váráról igyekezett leszorítani a németeket. Hajnalban azonban vasas németek érkeztek a vár segítségére és bekerítették a várost, melyből Rákóczy csak nagy nehezen vágta ki magát.

Itt csatlakozott hozzá Bácsényi Miklós gróf, a fejedelem helyettese, fő hadvezére és most kellőleg szervezett csapatával nyomultak előre egy nagy, dicsőséges hadjáratra, amely nyolcz esztendeig változó szerencsével hozott Rákóczyinak dicsőséget, szomorúságot, borostyánt és töviskoszorút. . .

hogy Berger Miksa és Szeman István urak buzgó fáradozása után apénzgyűjtés körül hamarosan tekintélyes összeg gyűlt össze, melylyel tisztességes temetést rendezhettek a szegényen elhunyt ügyvédnek. A nemes szívű adakozóknak itt adjuk névsorát, kiknek ez uton is hálás köszönetét fejezi ki a gyászoló özvegy.

Dr. Piszár Antal 20 K., Oberritter Adolf, Oberritter Antal, Nemsics Samu, Maulwurf Ernő, Richter József 2--2 K., Berger Miksa, Baumann László, Zanyi András, Herczeg Andor, N. N., Lövinger Jakab, Schleiniag Károly, N. N., Schlesinger Adolf, N. N., Neuman Gyula, Reich N. 1--1 K., Wágner N., Domján János, Klein Zsigmond 60--60 f., Rosenberg Jakab N. N., Weisz Mór, Heilpern Lázár, Lövinger N., Danes István 40--40 fillér.

Sulyos veszteség és mély gyász érte Schapszon J. Géza ig. tanítót. — Édes anyja, — szül. kismarjai Boeskey Éva, — egyike azon keveseknek, kik a hazánk történetében egykor oly nagy szerepet játszott Boeskey István erdélyi fejedelem családjából még éltek, f. hó 20-án Párdányban (Torontál m.) élete 92-ik esztendejében jobblétre szenderült. Az ö. v. f. n.

— Vöröskereszt-egyleti gyűlés.

A magyar szent korona országai vöröskereszt-egyletének „Somogy-Tarnóca és Vidéke Fiókegylete” f. hó 26-án d. u. 3 órakor Somogy-Tarnócán, a községi iskola tantermében tartja évi rendes közgyűlését.

— **Búcsu Szentesen.** Vasárnap, e hó 24-ikén a szomszédos kis Szentés község ismét fölélénkül. Ugyanis ez nap tartja szokásos évi búcsuját Szent Ferencnek, temploma védszentjének tiszteletére. Szép idő esetén a közeli helyiségekből sokan fognak kirándulni a kis Szentés községbe, hol ilyenkor minden ház dupla ünnepet ül s vendégeket fogad meleg vendégszeretettel. Ugyan ez nap keresztcsentelés is fog lenni Szentesen, mely még jobban emeli a község ünnepét.

— **Református pap által eltemetett izraelita.** Hitfelekezeti dícséretes türelmességről s derék magyar pap

Mikor öt Magyarország fejedelmévé választották 1707-ben a bécsi udvar ezt nem akarta elismerni. És ekkor elhagyta Rákóczit a hadi szerenese is.

Ismét külföldre ment, majd hosszas külföldön való tévelygés után 1720-ban haladt oda, ahová vezete vitte:

„Amerre tenger zug,
Amerre a szél jár,
Csillag lehanyatlík,
Ott nyugszom meg én már”.

Rodostöbba, ahol 1735. április 8-án meghalt.

Földi maradványait a konstantinápolyi Sánt Benoit kolostor oltára előtt temették el, ahol azokat hosszas kutatás után Thalys Kálmán 1899-ben föllelte.

Legnagyobb szabadsághősünk, II. Rákóczi Ferencz dícső, lélekemelő ez országos emlék ünnepén zárjuk mindnyájan szíveinkbe az ő szent nevét, dícsőtéljes emlékezetét!

Nyujsunk egymásnak segédkezet mi magyarok ahoz, hogy a messze idegenben nyugvó Rákóczink hamvait mielőbb itthon hantolhassuk el, — és ahoz, hogy a 200 év óta porladozó, drága emlékü fejedelmünknek a szobrai nemzeti nagyságunk dícsőségére mielőbb fölállítassanak.

Polgár Géza.

követésre méltó példaadásáról adunk hírt a következőkben. A somogy megyei Visonta községben — az azon vidéken jó hírnévben álló Löwy családnak egy tisztos öreg tagját temették el f. hó 13-án. Az illetékes rabbi hivatalos elfoglaltsága és távolléte miatt, a gyászoló család ottani ev. ref. lelkészét nt. Máté Lajost kérte fel ima és gyászbeszéd tartására a háznál. Nevezett lelkész e megbízatást nemesak készséggel elvállalta, hanem teljesítette is oly tanulságos emlékbeszéd és oly szívreható ima elmondásával, hogy a papi teendőihez tartozó oktatás és vizsgáztatás áldásait valóban maradandó hatással árasztotta a gyászos felek s az ott nagy sereggel megjelent híveinek szívébe és lelkébe. A szép beszéd és ájtatos ima alatt felragyogó könnyesepek tükreiben tisztán meglehetett látni, hogy mi mindnyájan testvérek vagyunk! Követésre méltó szép példaadás ez a mostani felekezeti zárkózottság s az erőszakos lélekalhálászások jelenlegi időszakában és nagyon is megszívlelendő intelem, hogy a sok nemzetiséggel bíró Magyarországon valóságos hazafiúi sz. kötelesség a — tolerancia.

— Műkedvelők színelőadása.

A „Csokonyai Polg. Olvasókör” f. évi június hó elsején, azaz pünkösd második napján a Pittner féle nagy vendéglőben grf. Széchenyi István és Kossuth Lajos-szobrok javára színelőadással egybekötött zártkörű táncvizsgalmat rendez, mely alkalommal színre kerül a „Vörös sapka” eredeti népszínmű 3 felvonásában. Előadás kezdete este 8 órakor. Belépődíj: a három első sor 1 K. 60 fill., a többi ülőhely 1 K., állóhely 60 fill.

— **A francia forradalom** felvilágosodott tanait először az arisztokratia karolta fel. A sors kedveli az ilyen ellentéteket és az eszmékért, melyeket a sansculotteok vittek diadalra, először a szalonok finom urai és csipkés dámái lelkesültek. A Walpole párisi leveleit kell olvasni, vagy Taine finom leírását, hogy egészen élvezze az ember azt a finom illatot, melyet az olyan hölgyek, mint Choiseul hercegné, vagy Madame Du Defant szinte kileheltek. Az élet szinte ünneppé vált, nem hiányzott az ihlet sem és bármint kötelező volt a galantéria, a beszélgetés nem tért ki a tudomány és a humanitás problémái elől sem és a nők egész hűségüket abba helyezték, hogy ott is tündököljenek. E szalonokban érintkezett az előkelő világ nemesak az írőkkel, hanem a gazdag polgári körökkel is, melyek életmódja már ekkor egészen hasonlóvá vált az arisztokrátiához.

Erről a korról szól igen érdekesen a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 183. füzeté. A 12 kötetes nagy munka sz. erkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részlet fizetésre is.

— **Műhímzési tanfolyam Barcsón.** Ki vonná kétségbe azt, hogy az egyes női kezek a kézimunka terén ma már a csodával határos diszmunkákat ké-

szítenek? Azt hittük, hogy ez a tökéletességnek úgy is utolsó grádusa, melyen felül haladni már nem lehet. És ime a villanyosság mai korszakában, hol a csodás újítások is csak néhány hónapig állhatnak meg, mert valami újabb dolog egyenesen lefokozza az előbb még bámulat tárgyát képezett alkotmányt — azt tapasztaljuk, hogy a női kézimunka remekei kezdenek másodrendű dolgok lenni, leszorítja őket a bámulat színteréről a géppel való hímzés. A Singer Co. varrógép részvénytársaság most Barcsón a Garni szálloda színház termében rendez, 3 hétre terjedő egy ilyen ingyenes műhímzési tanfolyamot, melynek már a kezdő napon több mint 20 rendes tanítványa volt és napról-napra növekszik ezek száma. Rövid uéhány nap alatt elsajátítják a műhímzés elemeit és azon munkákat, melyek mellett ezelőtt hónapokon át görnyedtek varróasztaluknál; most egy-két nap alatt elkészítik ugyanazon izléssel, finomsággal, sőt egyben másban felül is mulják a kézzel való munkát. Vannak egyes ügyesebb tanítványok, akik már e rövid tanítási idő alatt, mondhatni művészi tekintélyre viszik a géppel való hímzést, akár a selyem-, áttört munka- vagy fehérhímzésben. Látjuk a nevezett részvénytársaság által rendezett kiállítást, melyet a társaság által alkalmazott tanítónő készített. — Látunk ott olyan új dolgokat, a melyekről maguk is elragadtatással beszélnek, mi férfiak pedig csak bámulunk, mert azok megítéléséhez művészeti szakértelem kell. A társaság ezzel dícséretre méltó közhasznú tevékenységet fejt ki, hogy a tanulni ohajtó nőket ingyen kioktatja. Ajánljuk tehát hölgy közönségünknek ezen kiállítás megtekintését és a tanfolyamon való résztvevést: mert mint már fennebb említettük, annak megtekintése és megtanulása teljesen ingyenes és hogy az oktatást, egy a cég által e célra kiküldött szakképzett tanítónő a legnagyobb előzékenységgel nyújtja. Hisszük, hogy ezen munkák megtanulása több szegény sorsú leánynak és asszonynak egy új és jól jövedelmező kereset forrást fog nyújtani és az arra nem szorulóknak pedig saját szükségletükre önmaguk által készített szép munkákkal örömet és szórakozást fog szerezni.

— **Elővigyázat szükséges!** Nagy-rabecsült háziasszonyaink saját érdekében ismételten figyelmeztetünk, hogy a kedvelt és évtizednél már tovább mindenütt kitűnőnek bizonyult Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé csak a zárt eredeti csomagokban Kneipp páter védjeggyel valódi. Csak a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé bírja a babkávét és zamatját, a miért is mint pótlék a kávéitalhoz azt finomabbá, enyhébbé és az inyek kellemesebbé teszi. Babkávét hozzáadás nélkül is a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé kiválóan jóízű és az egyedüli megfelelő pótlás annak helyébe. Ellenben, a mit nyitva mérlegelve árusítanak, mindég csak egyszerűen pörkölt árpa vagy maláta, de so h a s e m „Kathreiner”.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön esász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Műhimzési tanfolyam és kiállítás.

Barcsan a Garni-szálloda színház termében f. hó 25 én nyílik meg. A tanítás, kinek erre alkalmas Singer varrógépe van, ingyenes.

Eredeti SINGER VARRÓGÉPEK

családi használatra és minden ipari célra.

Egyszerű kezelés! — Nagy tartósság! — Magas szolgáltatási képesség!
Ingyenes tanfolyamok a divatos műhimzés minden technikájában.
Electromotorok varrógépüzemhez minden nagyságban.
Himzőselyem-raktár nagy színválasztékban.

Singer Co. varrógép részvénytársaság.

PARIS 1900:
„GRAND PRIX“

Figyelmeztetés! Eredeti Singer varrógépek csak a mi üzleteinkben kaphatók. Minden más varrógépüzlet által Singer

megjelöléssel áruba bocsátott gép, egyik elavult rendszerű gépünk utánzata, amely újabb rendszerű családi varrógépeinket szerkezet, szolgáltatási képesség és tartósság tekintetében utól nem éri!

TEMESVÁR 1891:
ARANY ÉREM.
POZSONY 1899:
EZÜST ÉREM.

Pécs Széchenyi-tér 16.

Az ingyenes tanfolyamra előjegyzéseket és felvilágosítást a cég képviselője **Sellinger Rudolf Barcs** Almás-utca 11. sz. alatt készségesen elfogad és ad

Minden háziasszony

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és józra való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávét használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen »maláta kávét«, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-maláta kávét, s azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

Ára csomagonként 50 fillér.
500 gramm.

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.

Hirdetések jutányos

áron felvételnek e lap

kiadóhivatalában.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt 10 óra 58 perc
"	délután 5 " 14 "
"	este 9 " 10 "
Kanizsáról . . .	délelőtt 7 " 11 "
"	délután 5 " 15 "
"	este 9 " 17 "
Pakráczról . . .	délelőtt 10 " 53 "
"	este 8 " 05 "
Somogy-Szobbról	délben 12 " 15 "
"	este 9 " 05 "

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel 7 óra 28 perc
"	délután 1 " 20 "
"	délután 5 " 55 "
Kanizsára . . .	reggel 3 " 30 "
"	délelőtt 11 " 10 "
"	este 9 " 40 "
Pakráczra . . .	délelőtt 8 " 16 "
"	délután 5 " 30 "
Somogy-Szobbra	reggel 3 " 40 "
"	délután 1 " 30 "